

Voorland

Wat is ons voorland? Onze toekomst, ons lot? Waar zullen we wonen? Wat wordt ons werk? Een lange periode waren dit geen vragen om lang over na te denken. Voor ons doen woonden we 'eeuwig' in Beuningen, niet ver van de rivier de Waal, met zijn prachtige uiterwaarden, in het voormalige klooster met zijn prettig-eigenzinnige medebewoners en de zich steeds verder ontwikkelende Oase-tuin. We maakten er 63 (van de 72) Oase's, ieder seizoen een verse. (De eerste 9 zijn nog beïnvloed door het ons toen omringende veenkoloniale Oost-Groningse aardappellandschap.)

We ontvingen in onze Beuningse informatieruimte al die jaren vele gasten uit binnen- en buitenland. Hoeveel gesprekken zullen er niet gevoerd zijn over natuurrijk tuinieren in parken, in buurten, bij scholen en op al die andere plekken waar mensen samen komen en de natuur de ruimte willen geven... En natuurlijk was het dan altijd de moeite waard ook een wandeling te maken door onze eigen tuin.

Fijn dat alle ervaren heemtuinders, die ook met ons door de tuin liepen, ons graag adviseerden. Maar ook heerlijk dat die adviezen lang niet altijd even eenduidig waren. Dat gaf

ons de ruimte om er naar eigen goed-dunken een interessante tuin van te maken. Een tuin die veel waardering kreeg, zowel van de 'toevallige' bezoekers (die bijvoorbeeld eigenlijk in eerste instantie kwamen voor de aangrenzende beeldtuin), als van onze échte gasten (waaronder we ook de dieren rekenen, waar we vestigingsmogelijkheden voor schiepen). Verbaasd waren we dan toch nog dat de Oase-tuin op vier met fraaie foto's geïllustreerde bladzijden terecht is gekomen in het 'salontafelboek' *Tuinontwerpen in de 21e eeuw*. Wisten we niks van, maar we vonden het natuurlijk wel leuk.

Leven en werk was voor ons -bijna- synoniem. Onze achternamen vervingen we soms door 'van Oase' (Marianne en Willy van Oase). Dan wisten mensen sneller met wie ze te maken hadden.

De laatste jaren merkten we dat dit begon te knellen. We hadden steeds vaker behoefte om meer ruimte te maken voor mensen die niet direct met Oase verbonden waren. Ook onze wens om geconcentreerd te kunnen werken aan bijvoorbeeld het boek *Vrij Spel voor Natuur en Kinderen* konden we alleen maar vervullen door een andere plek te zoeken. We vonden die op Texel. En herontdekten

daar het grote belang van de rust in je hoofd die de échte natuur geeft. Natuurlijk keken we ook daar naar het beheer en zagen we de mogelijkheden voor toepassingen in tuinen. Maar steeds vaker ervaren we de laatste tijd in de duinen, langs zee, op de Hors, 'natuur puur', zonder bijgedachten.

En we merkten ook dat we ons er weer konden opladen. Op nieuwe gedachten kwamen, vanzelfsprekendheden ter discussie gingen stellen. Was het wel zo vanzelfsprekend dat wij áltijd het tijdschrift Oase zouden maken en 'eeuwig' in Beuningen zouden wonen? En als die vraag eenmaal gesteld is dan ligt de wereld weer open. Dan kan het gebeuren dat je, nadat je voorzichtig in een telefoongesprek zegt dat er wellicht een moment gaat komen dat wij niet meer Oase zullen maken, aan de andere kant van de lijn iemand helemaal de kriebels krijgt en denkt: wauw, is dat niks voor mij? En die iemand denkt er nog eens goed over na, neemt contact met ons op, er volgen verschillende goede gesprekken en uiteindelijk nemen we met elkaar de beslissing: Machteld Klees gaat ons opvolgen! Zij gaat vanaf de komende lente ervoor zorgen dat er ieder seizoen een nieuwe Oase op uw deurmat valt. Machteld is inhoudelijk goed thuis op het gebied van natuurrijk tuinieren. Ze is o.a. auteur van het in 2004 door Roodbont uitgegeven boekje 'Natuur in eigen tuin' en schreef vele artikelen over dit thema in bladen als 'De Kleine Aarde' en 'De Tuinliefhebber' (AVVN). Ze organiseert al jaren in het kader van de KNNV afdeling Arnhem wilde plantencursussen en is sinds dit jaar verantwoordelijk voor de nieuwsbrief van Wilde Weelde. Machteld heeft zowel een opleiding in de tuinbouw als in de grafische vormgeving gevolgd en kan daarom zowel de redactie als

vormgeving van Oase gaan verzorgen. Zelf hebben we nog goede herinneringen aan de tijd dat we redactie en vormgeving nog combineerden. Hoewel we, vanwege structureel tijdgebrek, indertijd zeker blij waren dat we de vormgeving uit konden gaan besteden en we in de afgelopen vijf jaar in toenemende mate prettig samenwerkten met 'onze' vormgever Léon Mommersteeg, realiseren we ons ook dat het werken aan Oase toch minder bevrediging gaf dan in de jaren ervoor. Al waren de contacten met de auteurs op zich al meer dan de moeite waard! Wat hebben we door met Oase te beginnen sinds 1991 veel bijzondere mensen leren kennen! We hopen natuurlijk van harte dat alle auteurs, die ons al die jaren hun artikelen en columns toestuurd, vanaf nu met hetzelfde plezier hun teksten en foto's naar Machteld mailen. En Oase het blad blijft dat u graag wilt blijven ontvangen! We zijn zelf ook heel benieuwd hoe het gaat worden in de toekomst,

en sinds 1999 een eigen vereniging (www.wildeweelde.nl). Ook de Vakgroep Heemtuinbeheer (opgericht in 1995) gaat sinds een paar jaar haar eigen weg (als werkgroep binnen Stichting Oase). Binnen deze netwerken gaat het vooral om uitwisselen van ervaringen en kennis, en samenwerken waar dat zinvol is. Vanaf 2001 is daar het netwerk Springzaad bijgekomen. Een open netwerk waar 'meer ruimte scheppen voor natuur en kinderen' de belangrijkste doelstelling is. Het belang daarvan wordt door velen onderkend; kinderen komen steeds minder 'gewoon' naar buiten, laat staan in de natuur. Met alle denkbare gevolgen voor hun lichamelijke en geestelijke welzijn van dien, nu en later. Als variant op het spreekwoord over Mozes en de berg hebben we daarom gesteld: 'Als de kinderen niet meer de natuur in gaan, dan moet de natuur maar naar de kinderen komen!' En met Springzaad proberen we dus te stimuleren dat schoolpleinen en de terreinen van de kinderop-

een door ons niet van te voren in die mate verwachte belangstelling verheugen. Lezingen, workshops, studiedagen, excursies idem dito. Naast Springzaad is het vooral 'Elyseum' waar we de laatste jaren veel tijd en aandacht aan besteed hebben (en waar we overigens de komende jaren graag mee door willen gaan). Bij Elyseum gaat het om naschoolse bijscholing. We hebben moeten constateren dat er veel kennis verloren dreigt te gaan. Zeer deskundige heemtuinbeheerders zijn de afgelopen jaren met pensioen gegaan en het is niet altijd gelukt hen te vervangen door enthousiaste nieuwkomers op dit terrein. Alleen het uitwisselen en samenwerken binnen de verschillende netwerken blijkt niet voldoende. De binnen Stichting Oase ontwikkelde tweejarige opleiding Ecologisch hovenier wordt vanaf januari 2009 voor de derde keer in samenwerking met TerraNext uitgevoerd. We zijn zelf heel tevreden over de resultaten. De belangstelling is goed en de deel-

Springzaadexcursie Schijndel, 12.11.2008

Elyseum studiedag Zutphen, 17.9.2008

maar hebben er alle vertrouwen in. En wij, gaan wij nu helemaal stoppen met Oase? Nee, hoor. Oase is onder-tussen veel meer dan het tijdschrift. Veel lezers zullen dat uit eigen ervaring weten. Oase is uitgegroeid tot een stevig netwerk waarin iedereen die de natuur dichterbij de mensen wil halen, en dit wil doen door ontwerpen, aanleggen, onderhouden en (educatief) gebruiken van tuinen en parken zich thuis kan voelen. Er zijn vanuit Oase aparte netwerken ontstaan voor verschillende doelgroepen. Het bekendste daarvan is waarschijnlijk Wilde Weelde. Opgericht in 1994

vangcentra groen en spannend worden en dat er overal natuurspeelplaatsen komen. We zijn ook blij met alle inspanningen van terreinbeherende organisaties als Staatsbosbeheer die zich inzetten voor speelbossen en andere 'speelnatuur' en denken graag mee om deze veilig en uitdagend te maken. De Springzaadwebsite, www.springzaad.nl, het boek 'Vrij Spel voor Natuur en Kinderen', de ideemappen (met 30 fraaie fotocollages) die we verspreid hebben over nu ruim 30 natuur- en milieucentra e.d. in alle delen van Nederland en ook in Vlaanderen, mogen zich allemaal in

nemers erg enthousiast. Deze opleiding smaakt naar meer! Met name ook in de 'Springzaad-wereld' valt er nog heel wat bij te leren! Springzaad en Elyseum worden - in elk geval voorlopig - gecoördineerd vanuit het secretariaat van Stichting Oase. Wij hebben vanaf nu meer tijd ons op beiden te concentreren. En als het nu ook nog lukt een plek te vinden waar dit goed kan (op Texel? De kans dat dit gaat lukken is zeker niet denkbeeldig) dan krijgt ons voorland vorm.

Marianne van Lier en Willy Leufgen